

ಸಿಂಧೂ ಅಪಿಯ ಅರ್ಥಗ್ರಹಣ ಮತ್ತು ವೈದಿಕ ನಾಗರಿಕತೆ

ಸ್ವಾಮಿ ಮುಖ್ಯಾನಂದ

ಸಿಂಧೂ ಮತ್ತು ವೈದಿಕ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಒಂದೇ ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಇತ್ತೀಚಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಚಲಿತವಾಗುತ್ತಿದೆ . ಈ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ವಿದ್ವತ್‌ಪೂರ್ಣವಾದ ಲೇಖನ ಇದು. ಸ್ವಾಮಿ ಮುಖ್ಯಾನಂದಜಿಯವರು ಹಿಂದೂಧರ್ಮ ಮತ್ತು ವೇದಾಂತಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಅನೇಕ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನೂ ಲೇಖನಗಳನ್ನೂ ಬರೆದಿರುವರು. ಪೂಜ್ಯ ಸ್ವಾಮೀಜಿಯವರು ಈಗ ಬೆಲೂರು ಮಠದಲ್ಲಿ ನಿವೃತ್ತ ಜೀವನ ನಡೆಸುತ್ತಿರುವರು.

ನವೆಂಬರ್ 4, 2000ದಂದು ಸ್ಟೇಟ್ಸ್‌ಮನ್ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಶರದ್ ಕೆ. ಸೋನಿ ಅವರ ಲೇಖನವೊಂದು ಪ್ರಕಟವಾಯಿತು. ಅದರ ಶೀರ್ಷಿಕೆ 'Unlocking The Harappan Mystery.' ಅದರಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಧನಪಾಲ್ ಸಿಂಘ್ ಧಾನಿಯಾ ಎಂಬುವರು ಸಿಂಧೂ ನಾಗರಿಕತೆಯ ಲಿಪಿಯನ್ನು ಅರ್ಥೈಸಿದ್ದೇನೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡಿರುವ ಬಗ್ಗೆ ವಿವರಗಳು ಇದ್ದವು. ಆದರೆ ಭಾರತೀಯ ಪುರಾತತ್ವ ಸರ್ವೇಕ್ಷಣಾ ಸಂಸ್ಥೆಯ ನಿರ್ದೇಶಕ ಡಾ.ಆರ್.ಎಸ್. ಭಿಷ್ಣುರವರು ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ : 'ಹರಪ್ಪದ ಲಿಪಿಯಂತಹ ಅತ್ಯಂತ ಸಂಕೀರ್ಣವಾದ ಲಿಪಿಯ ಅರ್ಥಗ್ರಹಣ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆಂದು ಸುಮ್ಮ ಸುಮ್ಮನೆ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರಮಾಣ ಬದ್ಧ ಸಾಕ್ಷಿ ಇರಬೇಕು. ಆಗ ಮಾತ್ರ ಆ ವಾದವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು.' ಧಾನಿಯಾ ಅವಕ್ಕೆ ಉತ್ತರಿಸುತ್ತಾರೆ : 'ಸಿಂಧೂ ಕಣಿವೆಯ ಜನರು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದುದು ಸಂಸ್ಕೃತದ ತಾಯಿ ಎಂದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳಲ್ಪಡುವ ವಾನ್ ಎಂಬ ಭಾಷೆಯನ್ನು. ಇಡೀ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಈಗ ಅದನ್ನು ಓದಬಲ್ಲವನು, ಬರೆಯಬಲ್ಲವನು, ಮಾತನಾಡಬಲ್ಲವನು ನಾನೊಬ್ಬನೇ. ಹಾಗಿರುವಾಗ ನನ್ನ ವಾದವನ್ನು ಬೇರೆ ಯಾರು ತಾನೇ ಪ್ರಮಾಣೀಕರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯ ?'

ಒಂದು ವಾದವನ್ನು ಹೀಗೆ ಮುಂದಿಡುವ ಬಗೆ ವಿಚಿತ್ರವಾದುದು. ತಿಳಿಯದ ಪುರಾತನ ಲಿಪಿಯೊಂದನ್ನು ಅರ್ಥೈಸಿದ್ದೇನೆಂದು ಯಾರಾದರೂ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವುದಾದರೆ, ಅದನ್ನು ಅರ್ಥೈಸಿದ ವಿಧಾನವನ್ನು ಪ್ರಕಟಗೊಳಿಸಬೇಕಲ್ಲವೇ ? ಅಂತಹ ವ್ಯಕ್ತಿ ಆ ಪುರಾತನ ಲಿಪಿಯ ಹಲವಾರು ಅಕ್ಷರಗಳು ಮತ್ತು ಸಂಜ್ಞೆಗಳಿಗೆ ಸರಿಹೊಂದುವ ವರ್ಣಗಳು ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ಉಚ್ಚಾರಣಾ ವಿಧಾನವನ್ನು ಕ್ರಮಬದ್ಧವಾಗಿ ವಿವರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾವುದೇ ಅರ್ಹ ವ್ಯಕ್ತಿಯೊಬ್ಬ ಹರಪ್ಪ ಮುದ್ರೆಗಳ ಮೇಲಿರುವ ಬರವಣಿಗೆಯನ್ನು ಓದಬಲ್ಲ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಕ್ಷರಗಳ ಸಂಯೋಜನೆ ಮತ್ತು ಓದುವ ವಿಧಾನವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಲಿಪಿಯು ಹೀಗಿರಬಹುದು ಎಂದು ಬರಿಯ ಊಹೆ ಮಾಡಲಾಗದು. ಅದನ್ನು ಪ್ರಾಚೀನ ಇತಿಹಾಸದ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ನಿರ್ದರಿಸಬೇಕು. ವೈದಿಕ ಸಂಸ್ಕೃತಕ್ಕೂ ಈ ಲಿಪಿಗೂ ಇರುವ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಆಧಾರಗಳ ಮೂಲಕ ಪ್ರಮಾಣೀಕರಿಸಿ ತೋರಿಸಬೇಕು. ಮುದ್ರೆಗಳಲ್ಲಿರುವ ಬರಹಗಳಿಂದ ಬಹು ಸಂಖ್ಯೆಯ ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅವುಗಳ ಅರ್ಥವನ್ನು ಆ ವಿಧಾನದ ಮೂಲಕ ನಿರ್ದಿಷ್ಟಪಡಿಸಬೇಕು. ಈ ಇಡೀ ಪ್ರಯತ್ನ ಒಂದು ನಿಯಮಕ್ಕೆ ಒಳಪಟ್ಟಿರಬೇಕು ಮತ್ತು ಕ್ರಮಬದ್ಧವಾಗಿರಬೇಕು. ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ನಡೆದ ಪ್ರಯತ್ನಗಳ ಗುಣವಗುಣಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಆ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ಎಲ್ಲಿ ಎಡವಿವೆ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ವಿವರಣೆಯನ್ನೂ ನೀಡಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಧಾನಿಯಾ ಅವರ ವಾದದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸಾಂಗತಿಕ ದೋಷಗಳು ಮತ್ತು ಅನುಮಾನಾಸ್ಪದ ಸಂಗತಿಗಳು ಇವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅದು ಕಲಸುಮೇಲೋಗರದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಅವರಿಗಾಗಲೀ ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದ ಲೇಖನವನ್ನು ಬರೆದ ಶ್ರೀ ಸೋನಿ ಅವರಿಗಾಗಲೀ ವರ್ತಮಾನಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹರಪ್ಪಲಿಪಿಯ ಅರ್ಥಗ್ರಹಣದ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಹಲವು ಕ್ರಮಬದ್ಧ ಪ್ರಯತ್ನಗಳ ಅರಿವೇ ಇಲ್ಲವೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಂಡವರು ಶ್ರೀ ಎಮ್.ವಿ.ಕೃಷ್ಣರಾವ್ (Indus Script Deciphered ಎಂಬ ಗ್ರಂಥದ ಲೇಖಕರು) ಮತ್ತು ಡಾ. ಎಸ್.ಆರ್.ರಾವ್ (The Decipherment of the Indus Script ಎಂಬ ಗ್ರಂಥದ ಲೇಖಕರು). ಡಾ. ಎಸ್.ಆರ್.ರಾವ್ ಅವರು ಜಗತ್ತಿನ ಪ್ರಮುಖ ಪುರಾತತ್ವ ಅನ್ವೇಷಕರಲ್ಲೊಬ್ಬರು. ಅವರು ಗುಜರಾತಿನ ಲೋಥಾಲ್‌ನಲ್ಲಿನ ಸಿಂಧು ನಾಗರಿಕತೆಯ ಕಾಲದ ದೊಡ್ಡ ಒಂದರನ್ನು ಉತ್ಖನನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇವರಿಬ್ಬರ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ಸರಿಯಾದ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿದ್ದರೂ, ಸಮಾಧಾನಕರವಾಗೇನೂ ಇಲ್ಲ. ೧೯೮೧ ಮಾರ್ಚ್ ೧೬ರ Bhavans Journalನಲ್ಲಿ ಡಾ. ಎಸ್.ಆರ್. ರಾವ್ ಅವರ ಲೇಖನವೊಂದು ಪ್ರಕಟವಾಗಿದೆ. ಹಲವು ಚಿತ್ರಗಳು ಮತ್ತು ಉದಾಹರಣೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಇರುವ Indus Script Deciphered ಎಂಬ ಈ ಲೇಖನವನ್ನು ಕುರಿತು ಆ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಸಂಪಾದಕರು ತಮ್ಮ ಟಿಪ್ಪಣಿಯಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ : "ಈ ವಿಶೇಷ ಲೇಖನದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಪುರಾತತ್ವ ಅನ್ವೇಷಕರಾದ ಲೇಖಕರು ಭಾರತೀಯ ಇತಿಹಾಸದ ಪುನರ್ರಚನೆಯ ಅವಶ್ಯಕತೆಯನ್ನು ಒತ್ತಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಂತೆ, ಭಾರತೀಯರನ್ನು ದಕ್ಷಿಣದವರು ಮತ್ತು ಉತ್ತರದವರೆಂದು

ವಿಭಜಿಸುವ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಯಿಂದಲೇ, ಸಿಂಧೂ ನಾಗರಿಕತೆಯು ದ್ರಾವಿಡ ರಿಂದ ಕಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟದ್ದು ಮತ್ತು ಆಕ್ರಮಣಕಾರರಾದ ಆರ್ಯರಿಂದ ಅದು ನಾಶವಾಯಿತು ಎಂಬ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ವಿದ್ವಾಂಸರ ವಾದ ಮುಂದಿಡಲ್ಪಟ್ಟಿತು."

ಆರ್ಯರ ಆಕ್ರಮಣದ ಈ ವಾದವನ್ನು ಶ್ರೀ ಡೇವಿಡ್ ಫ್ರಾಲಿ, ಸುಭಾಷ್ ಕಾಕ್, ಡಾ. ಎನ್.ಎಸ್. ರಾಜಾರಾಮ್, ಶ್ರೀಕಾಂತ ತಲಗೇರಿ, ಜಿಮ್ ಶಾಫರ್, ಭಗವಾನ್ ಸಿಂಗ್ ಮೊದಲಾದವರು ತಮ್ಮ ಇತ್ತೀಚಿಗಿನ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಮಾಣಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ದಾಖಲಿಸಿದ ಪ್ರಸ್ತುತಗಳಲ್ಲಿ ಮಿಥ್ಯೆಗೊಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಕೇವಲ ದುರುದ್ದೇಶಪೂರಿತ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಮಾತ್ರ ಈಗಲೂ ಆ ವಾದಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟುಬಿದ್ದಿದ್ದಾರೆ ಅಷ್ಟೆ. ತಮಿಳು ಭಾಷೆ ಕ್ರಿಸ್ತಪೂರ್ವದ ಒಂದನೇ ಸಹಸ್ರಮಾನದಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತ್ಯಭಾಷೆಯಾಗಿ ಮೈದಳೆಯಿತು. ಬ್ರಾಹ್ಮೀ ಲಿಪಿಯಿಂದ ಬಂದ ಗ್ರಂಥ ಲಿಪಿಯಲ್ಲಿ ಬರೆಯಲ್ಪಡುವ ಭಾಷೆ ಅದು. ಮೇಲೆ ಹೆಸರಿಸಿದ ವಿದ್ವಾಂಸರಲ್ಲಿ ಹಲವರು ಪುರಾತನ ಸಿಂಧೂ ಲಿಪಿಗೂ ಈಗಿನ ತಮಿಳು ಲಿಪಿಗೂ ಯಾವ ಸಂಬಂಧವೂ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಸುಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಎತ್ತಿತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹೊರಗಿನಿಂದ ಬಂದ ಆರ್ಯರ ಆಕ್ರಮಣವಿರಲಿ, ವೇದಕಾಲೀನ ಭಾರತೀಯರೇ ತಂಡತಂಡವಾಗಿ ಪಶ್ಚಿಮ ಏಷಿಯಾ ಮತ್ತು ತುರ್ಕಿ ದೇಶಗಳಿಗೆ, ಯೂರೋಪಿಗೆ ಕೂಡಾ ವಲಸೆ ಹೋಗಿರಬಹುದು ಎನ್ನುವ ವಾದ ಈಗ ಪ್ರಬಲವಾಗಿ ಸಾಬೀತಾಗುತ್ತಿದೆ. ಪುರಾಣಗಳನ್ನು ಆಳವಾಗಿ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದ ಆ ವಿಷಯದ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ವಿದ್ವಾಂಸರಾದ ಶ್ರೀ ಎಫ್.ಇ. ಪಾರ್‌ಗಿಟ್ ಕ್ರಿ.ಪೂ ೧೫ನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿಯೇ ಭಾರತದಿಂದ ಜನಗಳ ವಲಸೆ ಆರಂಭವಾಗಿತ್ತು ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಆರ್ಯರ ಆಕ್ರಮಣದ ವಾದ ಸಂಸ್ಕೃತಭಾಷೆಗೂ ಇಂಡೋ-ಯುರೋಪಿಯನ್ ಭಾಷೆಗಳಿಗೂ ಇರುವ ಸಾಮ್ಯತೆಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲಷ್ಟೇ ನಿಂತಿದೆ. ಅದು ಕ್ರೈಸ್ತಮಿಶನರಿಗಳ ಮತ್ತು ಬ್ರಿಟಿಷ್ ವಸಾಹತುಶಾಹಿಯ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಳಿಂದ ಪ್ರೇರಿತವಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಯಾವುದೇ ಆಧಾರಭೂತ ಸಾಹಿತ್ಯಿಕ ಅಥವಾ ಪ್ರಾಕೃತ ಉತ್ಪನ್ನಗಳ ಸಾಕ್ಷಿ ಇಲ್ಲ. ಆ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಪ್ರಚುರಪಡಿಸಿದಾಗ ಕೇವಲ ಮೊಹಂಜೊದಾರೋ ಮತ್ತು ಹರಪ್ಪಗಳಷ್ಟೆ ಗೊತ್ತಿದ್ದವು. ಆದರೆ ಈಗ ಸಾವಿರಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಉತ್ಪನ್ನ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳು ಕಾಣಬರುತ್ತವೆ. ಇವುಗಳು ಸುಮಾರು ೧೫ ಲಕ್ಷ ಚದರ ಕಿ.ಮಿ.ಗಳಷ್ಟು ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಜಾಗದಲ್ಲಿ, ಇರಾನಿನ ಗಡಿಯಿಂದ ಹಿಡಿದು ಪೂರ್ವ ಉತ್ತರಪ್ರದೇಶದವರೆಗೆ, ಪಂಜಾಬಿನಿಂದ ಹಿಡಿದು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ಗೋದಾವರೀ ನದಿಯ ಕಣಿವೆಯವರೆಗೆ ಹಬ್ಬಿವೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಲೋಥಾಲ್ ಮತ್ತು ಧೂಲಾವಿರಾಗಳಂತಹ ಸುಸಜ್ಜಿತ ಬಂದರುಗಳು, ರಂಗಪುರ, ಕಾಲೀಬಾಗಾನ್, ಕುನಾಲ್ ಮತ್ತು ಇತರ ಸ್ಥಳಗಳು ಸೇರಿವೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲ ವ್ಯಾಪಕ ಉತ್ಪನ್ನವನ್ನು ನಡೆಸಲಾಗಿದೆ.

ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ವೇದಕಾಲದ ಮಹಾನದಿಯಾದ ಸರಸ್ವತಿಯ ಬರಡು ನದೀಪಾತ್ರದ, ಅದನ್ನು ಕೂಡುವ ಹಲವು ಕಾಲುವೆಗಳ ಮತ್ತು ವೇದಗಳಲ್ಲಿರುವ ಖಗೋಳ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಮಾಹಿತಿಗಳ ಪುನರಾವಿಷ್ಕಾರವಾಯಿತು. ಇದು ವೇದಕಾಲದ ನಿಷ್ಕರ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಅತಿ

ಮಹತ್ವವಾದ ಮತ್ತು ಗತಿಯನ್ನೇ ಬದಲಿಸಿದ ಸಂಗತಿ. ಇವುಗಳೆಲ್ಲ ನಮ್ಮನ್ನು ಹರಪ್ಪ ಕಾಲಕ್ಕಿಂತ ಬಹು ಹಿಂದೆ ಕೊಂಡೊಯ್ಯುವವು. ಸಿಂಧೂ ಕಣಿವೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಣಬರುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಅತ್ಯಧಿಕ ಉತ್ಪನ್ನ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳು ಪುರಾತನ ಸರಸ್ವತಿ ನದಿಯ ಕಣಿವೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಣಬರುತ್ತವೆ. ಅವುಗಳೆಲ್ಲವೂ ಹರಪ್ಪ ಕಾಲಕ್ಕಿಂತ ಬಹು ಹಿಂದಿನವು. ಈಗಿನ ಹರಾಣ ಮತ್ತು ರಾಜಾಸ್ಥಾನದ ಕರ್ನಾಲ್, ಜಿಂದ್, ಸೋಮ ಜಟ್, ರೋಹ್‌ತಕ್, ಭಿವಾನಿ, ಮಹೇಂದ್ರಪುರ, ಗುರು ಗಾಂವ್, ಓಸ್ಸಾರ್, ಕಪುರ್‌ಥಲಾ, ಹನುಮಾನ್‌ಘರ್ ಮತ್ತು ಇತರದೊಳಗಿಲ್ಲ ವೈದಿಕಕಾಲದ ಹಲವಾರು ವಸಾಹತುಗಳ ಕುರುಹುಗಳನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ವೇದಗಳಲ್ಲಿ ಬರುವ ವಿವರಣೆಗಳ ಪ್ರಕಾರವೂ, ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಂಪದ್ಭರಿತವಾಗಿದ್ದ ಸ್ಥಳಗಳು ಇವೇ ಆಗಿವೆ. ಇನ್ನೇನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹೇಳುವುದು, ವೈದಿಕ ಯಜ್ಞಗಳ ವೇದಿಕೆಗಳು ಕೂಡ ಇವುಗಳ ಪೈಕಿ ಅನೇಕ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತವೆ.

ಸಿಂಧೂ ಲಿಪಿಯ ಆವಿಷ್ಕಾರದ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಇತ್ತೀಚಿನ ಅತಿ ಮಹತ್ವದ ಕೃತಿಯೆಂದರೆ, ಡಾ.ನಟವರ ರ್ಘು ಮತ್ತು ಡಾ. ಎನ್.ಎಸ್. ರಾಜಾರಾಮ್ ಅವರು ಕೂಡಿಬರೆದಿರುವ, ಅನೇಕ ಚಿತ್ರಗಳು ಮತ್ತು ನಿದರ್ಶನಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುವ *The Deciphered Indus Script* ಎಂಬ ಗ್ರಂಥ. ಇದರಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿನ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಅವುಗಳಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನೂ ಪಡೆಯಲಾಗಿದೆ. ಇದು ಈ ವಿಷಯದ ಎಲ್ಲ ಅಂಶಗಳ ಮೇಲೆ, ಐತಿಹಾಸಿಕ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಿಂದ ಮಾಡಿದ ಆಳವಾದ ಅಧ್ಯಯನವಾಗಿದ್ದು ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನೂ ಚರ್ಚಿಸಿ ಉತ್ತರಿಸುತ್ತದೆ. ಅದಲ್ಲದೆ ಸಿಂಧೂಲಿಪಿಯ ಅರ್ಥಗ್ರಹಣದ ನಂಬಲರ್ಹ ವಿಧಾನವನ್ನೂ ಮುಂದಿಡುತ್ತದೆ. ಸಂಸ್ಕೃತ ಮತ್ತು ವೈದಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಒಳ್ಳೆಯ ಜ್ಞಾನವಿರುವ ಯಾರೇ ಅರ್ಹ ವ್ಯಕ್ತಿ ಈ ವಿಧಾನದ ಸಹಾಯದಿಂದ ಆ ಲಿಪಿಯನ್ನು ಓದಬಹುದು. ಗ್ರಂಥಕರ್ತರು ಹಿಂದಿನ ಹಲವಾರು ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ, ಅವುಗಳ ಗುಣಾವಗುಣಗಳನ್ನು ವಿಮರ್ಶೆಗೆ ಒಳಪಡಿಸಿ, ಅವುಗಳು ಪೂರ್ಣ ಯಶಸ್ಸನ್ನು ಪಡೆಯುವುದರಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಏಕೆ ವಿಫಲವಾದುವು ಎಂಬುದನ್ನು ಎತ್ತಿತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ವೇದಗಳು ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಪುರಾತನ ಸಂಸ್ಕೃತ ಸಾಹಿತ್ಯ, ಪುರಾತನ ಬರಹಗಳು ಹಾಗೂ ಸಿಂಧೂ ಲಿಪಿಯು ಮಹತ್ವವಾದ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರಿದ ಪೋನಿಷಿಯನ್, ಅರಮಾಯಿಕ್ ಮತ್ತು ಅಶೋಕನ ಕಾಲದ ಬ್ರಾಹ್ಮೀ ಲಿಪಿ ಮುಂತಾದ ಹಲವಾರು ಲಿಪಿಗಳ ಅಧ್ಯಯನದ ಸಹಾಯವನ್ನೂ ಅವರು ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ. ಸಿಂಧೂ ಲಿಪಿಯು ಅವುಗಳೆಲ್ಲಕ್ಕಿಂತಲೂ ಬಹಳ ಹಳೆಯದು (ಕ್ರಿ.ಪೂ.೩೦೦೦). ಅದನ್ನು ಬ್ರಾಹ್ಮೀಲಿಪಿಯ ಮೊದಲ ರೂಪವೆಂದೂ ಕರೆಯಲಾಗಿದೆ.

ಮೇಲಿನ ಗ್ರಂಥದ ಲೇಖಕರು ಸಿಂಧೂಲಿಪಿಯ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಅಕ್ಷರಗಳ ಕೀಬೋರ್ಡ್ ಕೊಡಲು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅದರೊಂದಿಗೆ ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ವಿವಿಧ ಚಿಹ್ನೆಗಳನ್ನೂ, ಅವುಗಳ ಉಚ್ಚಾರಣೆಯನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಪದಗಳ ಬೋರ್ಡಣೆ, ಸಂಯುಕ್ತಾಕ್ಷರಗಳು ಮತ್ತು ಒತ್ತಕ್ಷರಗಳು, ಸ್ವರಗಳ ಸ್ವರೂಪ, ಅವುಗಳ ಪ್ರಯೋಗ, ಚಿಹ್ನೆಗಳ ಪ್ರಯೋಗ ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ಅರ್ಥ-

ಇವುಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ತುಂಬ ವಿವರವಾಗಿ ಚಿತ್ರಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಸುಮಾರು ೬೦೦ಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಮುದ್ರೆಗಳ ಬರಹಗಳನ್ನು ಓದುವ ವಿಧಾನವನ್ನು ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿ ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವುಗಳ ಅರ್ಥವನ್ನೂ ಮತ್ತು ವೇದದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಅವುಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಆಕರಗಳನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಸಿಂಧೂ ಲಿಪಿಯ ಭಾಷೆಯ ಪದಗಳ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಮತ್ತು ಬರವಣಿಗೆ ಕೆಲವು ಅಂಶಗಳಲ್ಲಿ ವೈದಿಕ ವ್ಯಾಕರಣದ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತವೆ ಎಂಬುದನ್ನೂ ಗಮನಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಇದಲ್ಲ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದ್ದು, ಅದ್ಭುತವಶಾತ್, ಡಾ.ನಟವರ ರೂಢಿ ಮಹಾಭಾರತವನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವಾಗ, ಅದರಲ್ಲಿ ಪುರಾತನ ಭಾಷಾಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞನಾದ ಯಾಸ್ಮನು ತನ್ನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಾಶವಾಗಿದ್ದ ಪ್ರಾಚೀನ ಲಿಪಿ ಅಥವಾ ಭಾಷಾಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಹೇಗೆ ಕಂಡು ಹಿಡಿದನು ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಮಾಹಿತಿ ಯಿರುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ್ದರಿಂದ. ಕಾಲಾಂತರದಲ್ಲಿ ನಶಿಸಿಹೋದ

ಸಿಂಧೂಕಣಿವೆಯ ಮುದ್ರೆಗಳು

ವೇದದ ಪದಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ಅರ್ಥದ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಕೊಡುವ ನಿರುಕ್ತ ಎಂಬ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಯಾಸ್ಮನು ರಚಿಸಿದನು. ಆ ಗ್ರಂಥ ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಪುರಾತನವಾದ ಕಾಶ್ಯಪನ ನಿಘಂಟುಕ ಪದಾಖ್ಯಾನ ಎಂಬ ಕೃತಿಯನ್ನು ಆಧರಿಸಿದೆ. ಅದಲ್ಲದೆ, ಡಾ.ರೂಢಿ ಪ್ರಮುಖವಾದ ಮೂರು ಸಿಂಧೂ ಮುದ್ರೆಗಳಲ್ಲಿನ ಬರಹಗಳು ಮಹಾಭಾರತದಲ್ಲಿರುವ ಕೆಲವು ಶ್ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರತೀಕಗಳು ಮತ್ತು ವಿವರಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚುಕಡಿಮೆ ಹೋಲುವುದನ್ನೂ ಕಂಡುಹಿಡಿದರು. ಮೇಲಿನ ಎರಡು ಆವಿಷ್ಕಾರಗಳು ಸಿಂಧೂ ಮುದ್ರೆಗಳ ಭಾಷೆ ವೈದಿಕ ಸಂಸ್ಕೃತ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಯಾವ ಸಂದೇಹಕ್ಕೂ ಎಡೆ ಇಲ್ಲದಂತೆ ಸಾಬೀತು ಮಾಡಿವೆ.

ಇದುವರೆಗೂ ಸುಮಾರು ೪೦೦೦ ಸಿಂಧೂ ಕಣಿವೆಯ ಮುದ್ರೆಗಳು ದೊರಕಿವೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಅರ್ಧಭಾಗದಷ್ಟನ್ನು ಮೇಲಿನ ಪುಸ್ತಕದ ಲೇಖಕರು ತಮ್ಮ ಆವಿಷ್ಕಾರದ ಸಹಾಯದಿಂದ ಓದಲು ಶಕ್ಯರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ನಿರುಕ್ತ ಮತ್ತು ನಿಘಂಟು ವಿನಲ್ಲಿರುವ ಬಹುಸಂಖ್ಯೆಯ ಶಬ್ದಗಳು ಹಲವಾರು ಮುದ್ರೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಬರುವುದು ಈ ವಿಧಾನದ ನಿಖರತೆಯನ್ನು ದೃಢಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕೆ ೧೦೦ಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಇವುಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಇವುಗಳಿಗಿಂತ ಉದ್ದವಾಗಿರುವ ಹಲವಾರು ಬರಹಗಳನ್ನು, ಈ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ, ಎಲ್ಲರೂ ಗ್ರಹಿಸುವಂತೆ ಮತ್ತು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ, ಕ್ರಮಬದ್ಧವಾಗಿ ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಹರಪ್ಪ / ಸಿಂಧೂ ಲಿಪಿಯ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಸಮಾಧಾನಕರವಾಗಿ ಬಿಡಿಸಿರುವ ಈ ಗ್ರಂಥ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಮಾಣಬದ್ಧವಾದುದು ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು.

ಮೇಲಿನ ಪುಸ್ತಕ ಮತ್ತು ಡಾ.ರಾಜಾರಾಮ್ ಅವರ From

Saraswati River to the Indus Script, ಹಿಂದೆ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ ಶ್ರೀ ಎಮ್.ವಿ.ಕೃಷ್ಣರಾವ್ ಮತ್ತು ಡಾ. ಎಸ್. ಆರ್.ರಾವ್ ಅವರ ಗ್ರಂಥಗಳು ಹಾಗೂ ಡಾ.ಭಗವಾನ್ ಸಿಂಗ್ ಅವರ The Vedic Harappans ಮುಂತಾದ ಇತರ ಹಲವು ಕೃತಿಗಳು ಸಿಂಧೂ ನಾಗರಿಕತೆಯ ಭಾಷೆ, ವೈದಿಕ ಸಂಸ್ಕೃತ ಮತ್ತು ಹರಪ್ಪ ನಾಗರಿಕತೆಯು ವೇದಕಾಲೀನ ನಾಗರಿಕತೆಯ ಮುಂದುವರಿಕೆ ಮಾತ್ರ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಸಾಬೀತು ಮಾಡಿವೆ. ಶ್ರೀ ಆರ್.ಎಸ್.ಭಿಷ್ಣು ಅವರ ನಿರ್ದೇಶನದಲ್ಲಿ ಗುಜರಾತಿನ ರಾನ್ ಆಫ್ ಕಚ್ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಧೋಲಾವಿರಾದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಉತ್ಖನನವು, ಕ್ರಿ.ಪೂ. ೩೫೦೦ ರಷ್ಟು ಹಳೆಯದಾದ ವ್ಯವಸ್ಥಿತ ನಗರವೊಂದನ್ನು ಬೆಳಕಿಗೆ ತಂದಿದೆ. ಶ್ರೀ ಭಿಷ್ಣು ಅವರು ಸರಸ್ವತಿ ತೀರದಲ್ಲಿರುವ ವೈದಿಕ ಆರ್ಯರಿಂದಲೇ ಹರಪ್ಪ ನಾಗರಿಕತೆಯು ಕಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟಿತು ಎಂಬ ನಿಷ್ಕರ್ಷೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ.

ಲೇಖಕರು ಫ್ರಾಲ್ಯಿಯ ಅಸಾಂಗತ್ಯ (Frawley's Paradox) ಎಂಬ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಹೆಸರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅದರ ಪ್ರಕಾರ ಆರ್ಯರು ಇಡೀ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿಯೇ ಅತಿ ದೊಡ್ಡದಾದ ವೇದಸಾಹಿತ್ಯರಾಶಿಯನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ್ದರೂ ಅವರ ಆಕ್ರಮಣದ (ಅದು ನಿಜವಾಗಿದ್ದರೆ!) ಬಗ್ಗೆ ಯಾವುದೇ ಭೌತಿಕ ಕುರುಹುಗಳನ್ನಾಗಲೀ ಭೌಗೋಳಿಕ ದಾಖಲೆಗಳನ್ನಾಗಲೀ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿಲ್ಲ. ಇತ್ತ ಹರಪ್ಪ ನಾಗರಿಕತೆಯಲ್ಲಿ ಭೌತಿಕ ಪಳೆಯುಳಿಕೆಗಳು ಅಸಂಖ್ಯವಾಗಿ ದೊರಕುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಆ ಜನಾಂಗದ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಕುರುಹು ನಮಗೆ ಸಿಕ್ಕೇ ಇಲ್ಲ. ಈ ಅಸಾಂಗತ್ಯವನ್ನು ಬೊಟ್ಟು ಮಾಡಿ ತೋರಿಸಿದವರು ಶ್ರೀ ಡೇವಿಡ್ ಫ್ರಾಲ್ಯಿ ಅವರು. ಅವರ ಪ್ರಕಾರ ಈ ವೈಚಿತ್ರ್ಯದ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಬಿಡಿಸುವ ಬಗೆಯೆಂದರೆ ಆರ್ಯರ ವೇದ ಸಾಹಿತ್ಯ ರಾಶಿ ಮತ್ತು ಹರಪ್ಪ ಜನರ ಕಟ್ಟಿದ ಮತ್ತು ನಗರ ನಿರ್ಮಾಣದಂತಹ ಭೌತಿಕ ಸಾಧನೆ—ಇವೆರಡೂ ಒಂದೇ ಜನಾಂಗದ್ದು ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸುವುದು. ಆ ಜನರು ಯಾರೆಂದರೆ ವೈದಿಕ ಜನರು. ಅವರೇ ವೇದರಾಶಿಯನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದರು ಮತ್ತು ಹರಪ್ಪದಂತಹ ಬಹುದೊಡ್ಡ ಭೌತಿಕ ನಾಗರಿಕತೆಯ ಕರ್ತಾರರೂ ಆಗಿರುವರು.

ವೇದಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿಯ ದ್ವಿವಿಧ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯೂ ಇಲ್ಲ. ವೇದದ ದೃಷ್ಟಿ, ಧನಾತ್ಮಕವಾದುದು. ಅದು ಸಮನ್ವಯದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಮತ್ತು ಲೌಕಿಕ—ಇವೆರಡನ್ನೂ ಒಳಗೊಂಡಿರುವ ಸರ್ವತೋಮುಖ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಒತ್ತು ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಇವೆರಡೂ ಒಂದೇ ಪರಮತತ್ವದ ಎರಡು ಅಂಶಗಳೆಂದು ವೇದಗಳು ಹೇಳುತ್ತವೆ. ವೈದಿಕ ಮತ್ತು ಹರಪ್ಪ ಎಂಬ ಎರಡು ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳಿಲ್ಲ. ಇರುವುದು ಇಂದಿನವರೆಗೂ ಅನೂಚಾನವಾಗಿ ಹರಿದುಬಂದಿರುವ ವೈದಿಕ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮಾತ್ರವೇ. ಅದರಲ್ಲೇ ಅವೆರಡೂ ಮಿಳಿತವಾಗುತ್ತವೆ. ಈಜಿಪ್ಟ್ ಮತ್ತು ಮೆಸಪಟೋಮಿಯಾ ನಾಗರಿಕತೆಗಳಂತೆ ಇದು ಅಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಈ ಭವ್ಯಸಂಸ್ಕೃತಿ ಏರು ಇಳಿವಳಿಗಳ ಮಧ್ಯೆಯೂ ಇಂದಿಗೂ ಹರಿದು ಬಂದಿರುವ ಏಕಮಾತ್ರ ಪುರಾತನ ನಾಗರಿಕತೆಯಾಗಿದೆ.

